Op Weg

Nieuwsbrief van Doopsgezinde Gemeente Alkmaar

Redactieadres: Jan Bart
Tel: 072 – 5611862
jan.en.ria.bart@hetnet.nl
http://www.doopsgezind-alkmaar.nl/

Oktober, November 2026
57e jaargang, nr. 4

Inhoud

Een boekenplank vol bijbels; Hoop maken
pagina 1

Diensten; In gesprek: Doopsgezinden en Remonstranten
pagina 2

Bloemen en Collecten; Een verlaat vergezicht 2026; Activiteiten; Herinnering Lezing over AI
pagina 3

In gesprek over rechtvaardigheid
pagina 4

Gemeente uitje;
Pagina 5

Najaarslezing Remonstranten; Dank; Niets doen is geen optie;
Pagina 6

Berichten uit de Kerkenraad; Kijken
Pagina 7

Sorry; Uit de Speelwagen; Colofon
Pagina 8

Hoop maken
(Tegen discriminatie)

Eén gebaar
Buigt de weerbarstigheid

Eén blik
Opent vergezichten

Eén goed woord
Breekt de spanning

Eén wens
Opmaat naar samenleven

Eén teken
Blauwdruk van begrip

Eén symbool
Voeding voor hoop

Michiel de Jong

Een boekenplank vol bijbels

'Oma, waarom heb jij zoveel bijbels?' Dat vroeg mijn tienjarige kleindochter laatst toen ze op mijn werkkamer voor mijn boekenplank met bijbels stond. Haar opa stelt mij die vraag ook wel eens, want behalve op die boekenplank in mijn werkkamer staan er op nog meer plaatsen in ons huis bijbels. Totaal zijn het er denk ik een stuk of twintig en dan heb ik ook nog twee kinderbijbels, twee boeken met alleen het Nieuwe Testament, een heel oud boekje met de vier evangeliën en de psalmen, een bundeltje met Bijbelteksten om de natuur mee in te trekken en een Evangelie Harmonie, waarin de verhalen van de vier evangelisten tot één verhaal zijn samengevoegd. Iets wat we tegenwoordig theologisch niet meer verantwoord vinden, maar mijn vader kreeg die Evangelie Harmonie bij zijn belijdenis en doop.

Mijn kleindochter vertelde ik dat het bijbels in verschillende vertalingen zijn en dat als je iets vertaalt je dat vaak op verschillende manieren kunt doen en dat daardoor de betekenis ook een beetje anders kan zijn. Dat ik daarom vaak een paar vertalingen naast elkaar leg als ik met een tekst bezig ben. Nu doe ik dat tegenwoordig meestal op de computer, want dan kan je die vertalingen heel gemakkelijk naast elkaar zetten. Toch is het fijn om wanneer ik er voor kies om een keer een andere vertaling in de dienst te gebruiken, ik de tekst in een fysieke bijbel mee kan nemen. Daarvoor heb je natuurlijk niet meer dan één exemplaar van iedere vertaling nodig.

Moet ik dan toch maar wat bijbels wegdoen? Maar welke dan? Dat kleine bijbeltje in de NBG vertaling met zijn inmiddels aan alle kanten geplakte knalrode kaft, dat ik zelf bij Vroom en Dreesman kocht van mijn eerste verdiende geld omdat ik graag een eigen bijbel wilde hebben toen ik als tiener 'zondag schooljuf' werd? Ik pak het nog regelmatig, want achterin staat een handig overzicht waar je in de bijbel kan lezen over een bepaald onderwerp en er staan kaartjes in van bijvoorbeeld de reizen van Paulus. Of die witte NBG vertaling, onze trouwbijbel? Nee, die zeker niet. De Groot Nieuws Bijbel dan, die ik van de Doopsgezinde Gemeente Utrecht kreeg bij mijn belijdenis en doop? Die Franse vertaling van de bijbel, de trouwbijbel van mijn ouders? Mijn moeder was lid van de Waalse Gemeente in Amsterdam. De Statenvertaling, de trouwbijbel van mijn schoonouders? Of de Rembrandtbijbel, ook een Statenvertaling, maar dan geïllustreerd met etsen van Rembrandt, die ik van een vriendin kreeg, omdat zij hem door wilde geven aan iemand die hem zou weten te waarderen? De door Pieter van Oussoren gesigneerde eerste druk van de Naardense Bijbel, die ik kreeg van een goede vriend en leermeester?

Hij was van zijn overleden zuster geweest, maar zelf had hij er al één. Of de herziene Naardense Bijbel, die ik van mijn echtgenoot kreeg bij mijn afstuderen aan de Vrije Universiteit? Nee, die ook niet. En dan heb ik het nog niet eens over al die bijbels die ik toegeschoven kreeg bij het opruimen van de boekenkasten van familieleden. Zelf hebben hun kinderen er niet zoveel mee, maar een bijbel zomaar weg doen? Nee, dat kunnen ze ook niet over hun hart verkrijgen. 'Maar we hebben toch een dominee in de familie…..'

De bijbel staat niet alleen vol verhalen, aan elke bijbel zit ook een verhaal. Ooit was ik in een winkel met tweedehands boeken op zoek naar een bijbel in de (katholieke) Willibrordvertaling, omdat daarin de psalmen zo mooi zijn vertaald. Er waren er genoeg, maar in iedere bijbel die ik opensloeg stond iets geschreven. Het waren trouwbijbels, waarin soms netjes de geboorten van de kinderen, hun huwelijken en geboorte van de kleinkinderen waren bijgehouden.

Het waren bijbels die bij een bijzondere gebeurtenis waren gegeven en waarin de gever een persoonlijke boodschap had geschreven voor de ontvanger van het cadeau. Ik kon het niet opbrengen om die te kopen. Die hoorde gewoon niet bij mij. Het waren verweesde familiestukken, die niet meer geliefd werden, maar ik was niet in staat om ze te adopteren. Uiteindelijk kocht ik een 'schooleditie', die nog in de krimpfolie zat waarin hij de drukkerij had verlaten. Op school was hij dus niet gelezen en daarmee had ook deze bijbel zijn verhaal. Ik weet niet of het een winkeldochter was, of dat hij aan een leerling had behoort die niet geïnteresseerd was geweest in de inhoud van het boek, de kleurrijke kaft ten spijt.

Opruiming houden in je boekenkast is meestal een uitdaging. De meeste boeken zijn immers meer dan alleen wat bundeltjes papier met letters erop. Het zijn verhalen die ons geraakt hebben. Het zijn boeken die met liefde door iemand voor ons zijn uitgezocht. Ze roepen emoties bij ons op. Voor bijbels geldt dat nog meer. Het zijn verhalen die gaan over het leven zelf en daarmee ook over ons. Bijna al die bijbels in mijn boekenkast zijn verbonden met mensen die mij dierbaar zijn. Het is lastig om daar een keuze tussen te maken. Het spijt mij voor mijn kinderen, maar ik vrees dat zij dit dilemma ooit van mij zullen erven, samen met een boekenplank vol bijbels.

Louise Pondman

De diensten in Oktober, November 2026 in de Doopsgezinde Kerk aan de Koningsweg 12 te Alkmaar .

Collectedoelen:

4 oktober 2026, Geen Dienst

11 oktober 2026, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde
Voedselbank Alkmaar
NL06RABO0116609079
t.n.v. Voedselbank Alkmaar

18 oktober 2026, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Jolan Gaaikema
Voedselbank Alkmaar
NL06RABO0116609079
t.n.v. Voedselbank Alkmaar

25 oktober 2026, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Br. Jan Willem Stenvers
Gemeenteondersteuning ADS
NL19ABNA0243493886
t.n.v. ADS o.v.v. Gemeenteopbouw

1 november 2026, Geen Dienst

8 november 2026, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman-de Wilde
Gemeenteondersteuning ADS
NL19ABNA0243493886
t.n.v. ADS o.v.v. Gemeenteopbouw

15 november 2026, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Ellen van Houten
Stichting Doopsgezinde Geloofsopbouw en Solidariteit
NL19ABNA0243493886
o.v.v. Zuid- en Midden-Amerika

22 november 2026, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde (Gedachtenisviering)
Terre des Hommes Nederland
NL10INGB0000252525

In gesprek: Doopsgezinden en Remonstranten

Op veel plaatsen in ons land werken doopsgezinden en remonstranten samen. Soms in een wat los-vast verband, zoals hier in Alkmaar, elders delen ze een kerkgebouw en in Hoorn vormen ze zelfs één Do-Re-gemeente. We worden heel vaak in één adem genoemd, maar wat weten we eigenlijk over elkaar? Welk beeld hebben we van de anderen? Wat delen wij en waarin verschillen wij? Wat is er te vertellen over onze geschiedenis? Zou het niet leuk zijn om daar eens samen over in gesprek te gaan? Daarvoor willen we u uitnodigen op maandag 2 november 2026, om 14.00 uur in de Mennozaal van de Doopsgezinde kerk.

Klaas Douwes en Louise Pondman

Bloemen en collecten

		Eigen gem	Extra
16-08	Zr. T. van Wijngaarden	43,20	54,50
30-08	Zr. J. Bakker	26,90	25,00
13-09	Zr. A. Hazevoet	31,60	66,70
20-09	Zr. J. Liefting	21,90	24,00
27-09	Br. H. Kleijn	39,00	41,20

Een verlaat vergezicht 2026

De tuin aan de Koningsweg staat al het hele jaar volop te bloeien; van de eerste bloembollen, daarna de rozen, de Salvia's, Heleniums, de Vuurpijlen en Chrysanten en nog veel meer. En dat zal nog zeker enige maanden veel kleur en hopelijk ook vreugde geven.

Ruben en ik zijn enthousiaste tuiniers, we doen het graag en met veel plezier. Het geeft velen van u een fijn en goed gevoel bij binnenkomst op het kerkplein.

De Magnolia is ieder voorjaar een echte blikvanger. Ook zijn er vaak voorbijgangers die even willen genieten en foto's maken en een enkele keer willen ze ook de kerk van binnen even bekijken. Dat kan en mag allemaal. Ik leid ze graag rond.

Elk jaar kijken we hoe het nog mooier kan worden, welke bollen of planten kunnen nog iets toevoegen of moeten worden vervangen. Het gaat niet alleen om de bloemen maar ook om de hommels, bijen en vlinders; met andere woorden het vergroten van de biodiversiteit. Onze kerktuin is een groene stapsteen in de verder vrij versteende stad. We gaan daarbij uit van onze eigen groene kennis, zo gebruiken we vaak zaailingen, stekken of planten uit onze eigen tuinen.

Maar kijken we wat verder in de toekomst dan komen we handen te kort. En in 2027 gaan Louise en ik op zoek naar een nieuwe woonplek meer centraal gelegen in Nederland.

Deze bloemenzee vergt wel aandacht en inzet en het zou fijn zijn als er nu al meer hulp zou komen. Aan de tuin aan de Kanaalkade zijn we dit jaar niet voldoende toegekomen. Daardoor is het er wat wilder dan gewenst en het kan daar wel wat meer aandacht en liefde gebruiken. Misschien kent u nog mensen die graag een dagdeel per week in het groeiseizoen kunnen en willen komen helpen. Nu zijn we er meestal op dinsdagmorgen. Voor het grotere snoeiwerk wordt al een hovenier ingeschakeld.

Wij kijken uit naar de tijd die komen gaat, de herfst en winter hebben ieder hun eigen charme in de tuin. Het vergezicht , het wordt ook weer voorjaar…
Hartelijke groet van uit de tuin,

Jan Willem Pondman

Activiteiten oktober t/m november

07-10	10.00	Groot Beraad	Mennozaal
08-10	19.30	Mennonights	
12-10	10.00	Commissie OG	Kerkenkamer
13-10	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
14-10	09.30	Waardse Leeskring	
14-10	14.30	Redactie 'Op Weg'	Mennozaal
20-10	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
21-10	10.00	Do-Re-Lu overleg	Mennozaal
21-10	10.00	Financiële Commissie	Kerkenkamer
24-10	10.30	Najaarslezing	Rem. Kerk Fnidsen
02-11	14.00	In gesprek Do en Re	Mennozaal
05-11	10.00	Gemeenteochtend WCP	Mennozaal
08-11	11.30	Gemeentevergadering	Mennozaal
10-11	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
11-11	09.30	Waardse Leeskring	
11-11	15.30	Regiobijeenkomst	Dopersduin
12-11	19.30	Mennonights	
17-10	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
18-11	14.00	Filmmiddag	Mennozaal

Informatie bijeenkomsten kringen, zie hieronder de contactpersonen:
Kring Bergen – Schoorl - Heerhugowaard
informatie en opgave: Klaartje van Leersum,
072 5812361, hartleers@planet.nl
Ontmoetingskring
informatie en opgave: Irene van de Pavert,
06 15071283, irene1851@hotmail.com
Mennonights
informatie en opgave : ds. Louise Pondman,
072-8887948
Waardse Leeskring
Contactpersoon: Hilda Wouwenaar,
072 5126036, wouwenaar1@live.nl
Aanleverdatum kopij volgende 'Op Weg':
9 november 2026, jan.en.ria.bart@hetnet.nl
Voor actuele informatie over de diverse activiteiten verwijzen wij graag naar onze website:
www.doopsgezind-alkmaar.nl

Herinnering lezing AI.

In de vorige 'Op Weg' heeft er al een uitgebreide aankondiging gestaan, maar nu nog even een herinnering: op donderdag 5 november van 10.00 – 12.00 uur de lezing door Vincent Dekker over AI, of liever in goed Nederlands kunstmatige intelligentie.

Iedereen is welkom, dus neem buren en kennissen mee, want we hopen uiteraard op een betere opkomst dan vorig jaar met de middag over de Voedselbank, toen er niet meer dan 8 bezoekers waren. Niet leuk voor de spreker, niet leuk voor de organisatie, dus we hebben de bijeenkomst naar de ochtend verplaatst in de hoop dat minstens het dubbele aantal bezoekers komt.

Vanaf kwart voor 10 staat de koffie klaar, opgeven hoeft niet en na afloop staat de koffiepot op tafel voor een kleine bijdrage in de kosten.
We hopen, dat we veel mensen mogen verwelkomen,

Klaartje, Fred, Hilda

In gesprek over Rechtvaardigheid

Zondag 13 september was onze startzondag van het seizoen 2026-2027. Na een korte dienst in de kerkzaal gingen we in de Mennozaal samen in gesprek over ons nieuwe jaarthema: Rechtvaardigheid.

De gespreksvragen om ons bij ons gesprek een beetje op weg te helpen waren:

- Wat verstaat u onder rechtvaardigheid?
- Wat is het verschil tussen recht en rechtvaardigheid?
- Waar denkt u dat rechtvaardigheid in de knel komt?
- Welke misstanden raken u het meest?
- Wie bepaalt wat 'eerlijk' is in een samenleving met zo veel verschillende meningen?
- Wie is verantwoordelijk voor het herstel van onrecht?
- Wat maakt een straf rechtvaardig?
- Wat kunnen wij zelf doen om te werken aan een rechtvaardige samenleving?

Niet alle vragen hoefden aan bod te komen.
Al pratende kwamen wij tot de ontdekking dat het helemaal nog niet zo eenvoudig is om onder woorden te brengen wat rechtvaardigheid is. Al was het alleen maar omdat rechtvaardigheid in elke situatie anders kan zijn. Hieronder wat reacties uit de drie gespreksgroepen.

Groep één:

- Heel belangrijk! Zet één groep bij: 'Recht-vaardig (bewust met een streepje ertussen) dat is oefenen om recht te doen aan mensen en oefenen om vaardig te worden om mensen recht te doen en mensenrechten te onderhouden.'
- Rechtvaardigheid is kijken wat iemand nodig heeft qua aandacht, zorg, enz. Het is niet eenduidig uit te leggen; volgens het recht is het rechtvaardig maar het kan door de betrokkenen als onrecht aanvoelen.
- Wat u niet wil dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet!
- Wie bepaalt wat 'eerlijk' is? Wij zeggen: de macht en geld. Helaas is dat de realiteit. De grootste schreeuwers krijgen aandacht en gelijk.
- Welke misstanden raken ons het meest? Het 'recht' van de sterksten en verdeling tussen rijk en arm. Een kloof die steeds groter wordt, wereldwijd, maar óók dicht bij huis (o.a. de noodzaak van voedselbanken).
- Wat kunnen wij zelf doen? Naar elkaar omkijken, niet onverschillig zijn, niet wegkijken.
- Wat maakt straf rechtvaardig? Bestaan er wel rechtvaardige straffen??? Het is een kwestie van gevoel. Aan welke kant sta je? We komen er niet uit. 'Zoveel hoofden, zoveel zinnen' is rechtvaardigheid in de knel.
  In een Ik-maatschappij is geen (of weinig) plaats voor naastenliefde. Ieder voor zich.

Groep twee:

- Gelijke kansen voor iedereen: wie geeft deze kansen? Het ligt aan de persoon/personen en de situatie.
- Recht is juridisch.
- Misstanden: de wereldleiders acteren meer voor zichzelf dan voor de bevolking.
- Je bepaalt voor jezelf wat eerlijk is. Als je jezelf maar recht aan kunt kijken in de spiegel.
  We zijn niet blij met de ontwikkelingen in de wereld.
- Iedereen is zelf verantwoordelijk voor zijn eigen handelen, dus blijf dicht bij jezelf en je eigen omgeving. Daar kan je voor positiviteit zorgen.
- Is straffen altijd rechtvaardig? Eerst praten. De regels moeten wel duidelijk zijn. Straffen heeft pas zin als het iets verbetert.
- Zelf proberen het goede te doen. Het goede voorbeeld geven.

Groep drie:

- Eerlijk zijn
- Iedereen gelijk behandelen
- In gesprek blijven met elkaar.
- We voelen soms angst om anderen aan te spreken op hun gedrag of uitlatingen. Mensen hebben soms een kort lontje. Je weet niet hoe ze gaan reageren.
- Een goed voorbeeld: The Tent of Nations, die als motto hebben: 'we weigeren vijand te zijn'. zij voeren op die manier een dappere geweldloze strijd om op de Westbank in Palestina hun eigen land te verdedigen tegen de illegale joodse nederzettingen en daar te blijven werken aan vrede.
- Bij werken aan rechtvaardigheid denken wij ook aan burgerlijke ongehoorzaamheid, zoals bijvoorbeeld het kerkasiel in Kampen. Daar wordt gebruik gemaakt van de ongeschreven regel dat de politie in principe een gebouw niet binnenvalt tijdens een religieuze viering. Door daar al meer dan twee jaar dag en nacht een kerkdienst gaande te houden, wordt het uitzetten van een gezin voorkomen. Wie komt er op voor al die andere in Nederland gewortelde kinderen, die volgens de wet het land uitmoeten?
- Wat denk je zelf en wat doe je zelf? Helpt dat om te werken aan rechtvaardigheid?

We waren nog lang niet uitgepraat over rechtvaardigheid, maar het werd tijd om de parkeermeters te gaan vullen en daarna samen van een heerlijke potluck lunch te gaan genieten. Het was een inspirerend en feestelijk begin van een nieuw seizoen.

Louise Pondman

Gemeente uitje naar Beritsum in Friesland op 19 augustus.

Het regende pijpenstelen toen wij vertrokken naar Beritsum (Berlikum) . We lieten ons troosten met het bericht van de KNMI dat het in Friesland droog zou zijn en dat is " bijna" uitgekomen.

Doel van ons uitje: de beleeftuinen van Joostema met aansluitend een lunch en bezoek aan de Vermaning van Beritsum.

Al meer dan 25 jaar is de familie Joostema bezig om de tuinen bij de tijd maar ook cultuurhistorisch te houden. Om dat predicaat te krijgen, is het noodzakelijk dat er voldoende historische aspecten in de omgeving te vinden zijn. Daar voldoen ze aan.

De tuinen worden doorkruist door de Middelzeedijk, een ruim 500 jaar oude zeedijk waarvan de restanten nog zichtbaar zijn. Deze vormt de scheiding tussen twee bodemsoorten: zavel en klei.

En inderdaad is er duidelijk een soort strandwal / dijkje te zien en een stuk lager gelegen grond. Ook in de tuin is dat zichtbaar.

Na de koffie en gedegen uitleg over de tuinen en het ontstaan daarvan kunnen we het met eigen ogen aanschouwen maar niet nadat we ook nog een Amish koetsje hebben bekeken, dat in de loods aanwezig was. De tuin was al op z'n retour maar er was weinig fantasie voor nodig om te zien dat het een pracht geweest moet zijn in z'n volle bloei.

De trots straalde van onze gastvrouw Hieke Joostema af toen ze over haar zoon Klaas vertelde. Ook hij kreeg de hobby van het tuinieren mee en mocht van zijn moeder helemaal "los" gaan in de tuinen. Hij studeert nu voor landschapsarchitect in Delft.

De tuin bestaat uit drie delen en het samenspel tussen de verschillende planten, bloemen, struiken en ook een singel van fruitbomen maken de beleving van de tuinen zo interessant. Een korte, fikse regenbui zorgde ervoor dat er geschuild moest worden onder een boom of paraplu.

Dat fruitbomen er zo goed gedijen, is te danken aan de grondsoort zavel. Zavel combineert de luchtigheid van zand en de vruchtbaarheid van klei.

Dit zagen we naderhand ook in de pastorietuin. in Beritsum. Prachtige appels en peren! Stond er ook niet een juttepeer? Zo was er eertijds een overvloed aan fruitbomen in die omgeving.

Of dat nog zo is?

Na een heerlijke, lunch in de Vermaning kregen we een rondleiding door het kerkgebouw, de inpandige kosterswoning en het prachtige buitenterras. Ook de tuin van de Vermaning is aangelegd door de zoon van Hieke Joostema. Dat was ook duidelijk te zien.

Kortom: we hebben een gezellig en leerzaam gemeente uitje meegemaakt waarbij alle hulde voor de beide gastvrouwen Hieke Joostema en Aly Bontekoe (lunch). Het was een waar genoegen om erbij te zijn! Hilda, bedankt voor het organiseren! Het was perfect.

Jacqueline Roelofs

Terugblik Gemeente-uitje.

Op woensdag 19 augustus waren we met 11 leden en vrienden te gast in Berlikum, ofwel Berltsum in goed fries. Om kwart over 10 werden we verwelkomd door gastvrouw Hieke in de grote schuur, waar de koffie al klaarstond en waar we meteen uitleg kregen over de Beleeftuinen van Joostema, die we zouden bezoeken. Ze vertelde boeiend over het landschap met verschillende soorten ondergrond, over het ontstaan en de opzet van de tuinen, ingericht door haar zoon, die tuin- en landschapsarchitect is en wat er allemaal moest gebeuren om erkend te worden als culturele tuin. We kregen een blad met uitleg en konden zonder gids aan de wandel. Het was, na alle droogte, de eerste dag met buien en dat hebben we geweten: we waren gelukkig allemaal zo slim geweest om een plu mee te nemen en op een gegeven moment stonden we allemaal, met plu, onder een boom te schuilen. Het bleef gelukkig bij die ene bui, verder hadden we goed weer.

In de tuin bij het huis voegde Hieke zich weer bij ons en kregen we nog meer uitleg. Maar ook Ruben kon heel veel vertellen en al is in Huize Pondman volgens mij Jan Willem de opper-tuinkabouter, ook Louise weet er heel veel van, ik heb tenminste heel wat bijgeleerd. De gewone oranje lijsterbes kende ik wel, maar wist u dat er nog veel meer soorten zijn met bessen in heel andere kleuren? Ik niet in ieder geval.

Na het afscheid van Hieke reden we terug naar het dorp, naar de Vermaning, waar in de Mennozaal een heerlijke lunch voor ons klaarstond. Prima verzorgd, heel lekker en gezellig en na afloop hebben we op het achterterras nog een hele tijd staan napraten. Ook dit was een zeer geslaagd onderdeel van ons bezoek. Daarna zijn we op eigen gelegenheid weer teruggereden naar Alkmaar.

Het was een zeer geslaagde dag en we hopen volgend jaar weer iets te kunnen organiseren. Hebt u suggesties voor een bestemming? Laat het me weten.

Hilda Wouwenaar

Najaarslezing Remonstranten:

Maria Magdalena

De Remonstranten in Alkmaar organiseren dit najaar in hun schuilkerk aan het Fnidsen opnieuw een lezing. Daarin zal kunsthistorica Sophie Oosterwijk haar licht laten schijnen op de Bijbelse figuur van Maria Magdalena.

Zij is door de eeuwen heen door veel kunstenaars op zeer uiteenlopende manieren afgebeeld: van een rijk geklede courtisane met zalfpot tot een berouwvolle, vrijwel naakte zondares.

De Maria Magdalena die we menen te kennen uit de bijbel is eigenlijk een samenvoeging van verschillende figuren uit het Nieuwe Testament, zoals de zuster van Martha en Lazarus (Lucas 10) en de vrouw aan wie de verrezen Christus allereerst verscheen (Marcus 16). Middeleeuwse legendes vertellen ook dat Maria Magdalena na de Kruisiging naar Frankrijk reisde, waar ze de rest van haar dagen als kluizenares boete deed in de Provence. Deze verhalen waren van grote invloed op hoe ze werd uitgebeeld.

Op zaterdag 24 oktober van 10.30- 12.30 uur zal deze vrouw centraal staan in de lezing, die ongetwijfeld weer zeer leerzaam zal zijn. Daar staat de spreekster wel garant voor.

Kosten 10 euro, inclusief koffie en thee. Graag van tevoren aanmelden via:

remonstrantseschuilkerk@gmail.com

Pauline van Veen

Dank voor de bloemen.

Heel hartelijk dank voor de grote bos kanselbloemen die ik op zondag 13 september van de gemeente kreeg na afloop van de dienst. Ik ben nu thuis uit ziekenhuis en Heliomare en de bos werd bezorgd door Klaartje van Leersum.

Het is absoluut wennen om weer thuis te zijn en ik ben nog lang niet 'beter'. Maar ik red het, hoewel het mij veel moeite en inspanning kost. Anne wordt goed verzorgd door anderen, dat is fijn. Nogmaals veel dank voor alle kaartjes, appjes en de hulp die ik kreeg tijdens mijn revalidatie. Lieve groet,

Antoinette Hazevoet

Bedankje bloemen

Op 4 september jl. kwam Hermine Koornneef mij een mooi boeketje voor mijn 70e verjaardag brengen. Wij hadden een leuk gesprek met elkaar. Hartelijk dank voor deze lieve attentie!

Ank van der Werf

Niets doen is geen optie!

Een vredeswake in onze vermaning op 16 september. Als bijzonder gegeven: de medewerking van de Bedside Singers waar Joke Bakker en Irene v.d. Pavert in meezingen.

Als eerste vertelde Miwa Tamamoto over de "Flame of Hope" een vereniging van 17 heilige en historische vlammen uit verschillende delen van de wereld, gesymboliseerd in het kleine lantaarntje dat in de vredes wake ook bij ons brandde.

Vredesvlammen vanuit plaatsen die getuige waren van zowel het diepste lijden als de grootste moed van de mensheid. Vlammen verzameld door de eeuwen heen.

Deze vlam draagt de ontelbare gebeden, wensen en behoeften van mensen uit vele landen, culturen en religies.

Met al die wensen en gebeden staat de Flame of Hope symbool voor een diep en universeel verlangen naar vrede, verbondenheid en geluk voor iedereen en het is een uitnodiging om steeds opnieuw te kiezen voor begrip, compassie en liefde juist in de meest uitdagende situaties.

Laat die vlam van hoop branden in je hart!

We waren samen stil, zongen, luisterden en ervaarden de verbondenheid met elkaar, samen zoekend, biddend, in stilte , ook samen luisteren naar de a capella gezongen liederen van de Bedside Singers, zó intens! Het raakte ons . Zo óók de acclamatie: Heer ontferm U.

We hebben waxinelichtjes aangestoken als symbool voor het licht van vrede dat we vanaf onze plaats in de samenleving willen verspreiden.

Wie weet nog met de woorden van het gedicht van Arie de Bruin en Len Munnik in gedachten: "je zag hoe gestoord het recht van de sterksten de liefde vertrapt, mensen gijzelt, olijfbomen kapt, huizen vermorzelt, land ingepikt, kinderen keelt en vrouwen verstikt…."

Kijkend naar de brandende waxinelichtjes en de Flame of Hope kun je niet anders dan samen biddend zingen: Licht dat terugkomt. Hoop die niet sterven wil. Vrede die bij ons blijft.

Vrede, liefde, zegen en aandacht zongen we elkaar tot slot toe.

We deelden met elkaar onze zorgen en verlangens, onze hoop!

Jacqueline Roelofs.

Berichten uit de kerkenraad

Op 2 september was er kerkenraad met een volle agenda door de opstart van alle activiteiten. Naast de gemeente met activiteiten, loopt het werk voor de op te richten stichting ook door. En natuurlijk de organisatie van Open Monumenten dag. Maar erg belangrijk voor ons als gemeente is, dat Esther nu een vast contract heeft! Gefeliciteerd Esther! Je weet niet half hoeveel werk je ons uit handen neemt.

Wat de kerkenraad met de stichting verbindt, is dat Ruben, Hermine en ik er nauw bij betrokken zijn. Inmiddels is bij velen bekend dat de notaris die ons zou helpen, erg lang wachtte met reageren en toen er uiteindelijk een antwoord kwam, fronsten we onze wenkbrauwen.

Wij als kerkenraad, inclusief Richard en Esme die beiden helpen met het vormgeven van de stichting vroegen ons af hoe het nu met het tijdpad voor de op te richten stichting stond. De notaris ging in zijn antwoord een andere kant op. Hij dacht dat we als gemeente een stichting voor de gebouwen wilden, waarin de gemeente eigenaar zou blijven. Op termijn kon de stichting dan zelfstandig worden. Dat was echter niet de bedoeling.
Nee toch? Oh!! Kan dat ook? Verwarring dus.

Om meer draagvlak voor een visie te krijgen is de notitie van de notaris ook besproken in een extra vergadering van de financiële commissie. Na rijp beraad besloten we om vast te houden aan het oorspronkelijke plan: stichting oprichten en dan vanuit de stichting weer de gemeente eruit halen en als vereniging opnieuw vormen. Om snel tot resultaat te komen, besloten we om Esme het voortouw te geven in dit traject. Haar kennis over stichtingen is veel groter dan het onze.
Op de laatste bijeenkomst voor de op te richten stichting (we noemen die ochtenden 'koffie drinken') hebben we dit besproken en zelf een tijdpad gemaakt. Esme is er mee aan de slag en we hebben gevraagd of ze op de bijeenkomst van het Groot Beraad wil komen om zaken uit te leggen. Ook wil ze graag de mening van ons horen over hoe we deze stichting een Doopsgezind karakter kunnen geven.

En dan is er natuurlijk ook het komend afscheid van onze predikant Louise Pondman. Dat willen we gedenkwaardig en goed laten verlopen. Hier komen we nog op terug! Haar vertrek heeft grote consequenties voor onze gemeente. Vinden we een nieuwe predikant en voor hoeveel tijd kan die dan aan de slag? Willen predikanten wel een deeltijd baan?

Om over al deze vragen na te denken komen de kerkenraden van de kop van Noord-Holland nu bij elkaar. Dit is een vervolg van de bijeenkomsten voor kerkenraden op Dopersduin. Daar zijn we met onze neus op de feiten gedrukt: we hebben steeds minder leden, hoe lang kunnen we nog door zoals het tot nu toe ging. Wat kunnen we bedenken, welke gemeenten hebben vergelijkbare vragen. Kunnen we wellicht gezamenlijk een nieuwe predikant een aantrekkelijk voorstal voor een baan doen?
Zo zaten we op 17 september met kerkenraden van acht gemeenten om tafel. Dezelfde vragen, geen antwoorden. Tenzij we het samen gaan aanpakken.

Daar zaten we: Alkmaar, Schagen, Nieuwe Niedorp, Broek op Langedijk, Beemster-Oosthuizen, Hoorn, Texel en de Rijp. Op deze bijeenkomst is de afspraak gemaakt dat we willen samenwerken om te zien hoe we verder kunnen. We willen allemaal graag een predikant. Maar een predikant zit bijvoorbeeld niet op zeven kerkenraadsvergaderingen te wachten.

Als we niet willen stoppen met gemeente zijn (en dat willen we echt nog niet), moeten we nadenken over hoe we dan wel verder kunnen. Samen, dat is nu afgesproken. Hoe? Daarover gaat de volgende vergadering. Samenwerking wordt daarmee belangrijk.

Ideeën gaan richting een federatie, we zoeken het uit! Op 12 november is de volgende bijeenkomst.
En welke predikant we ook mogen vinden, het moet met een goed salaris en aantrekkelijke voorwaarden.

Tot slot was het ook nog Open Monumenten dag op 12 september. Een hele dag in touw, veel mensen uit de gemeente waren er gewoon!

Koffie, thee, de PowerPoint van Jan Bart, rondleidingen, orgelspel en veel gesprekken. Vermoeiend, maar ook echt fijn om te doen met tussen de middag een broodje voor iedereen. Alle mensen die geholpen hebben, van harte bedankt!!!

En de tekst die we bespraken bij de koffie na een dienst en gepubliceerd in de vorige Op Weg, deed het prima! 'Dit is Doopsgezind' was een goede aanvulling naast de PowerPoint over de gebouwen. Vaak een aanleiding om verder in gesprek te gaan.

We gaan verder met zoeken naar antwoorden en oplossingen voor alle dingen waar we voor staan. Binnen de kerkenraad hebben we het er af en toe over dat het veel is. Maar ik denk: we zijn niet verantwoordelijk voor het slagen van alles, we zijn wel verantwoordelijk om ons best te doen hiervoor.

Marlot Rappard

Kijken

Onder oneindige wolkenluchten
in de verte een strakke horizon
met hier en daar windvangers
tollend op een straffe wind
energie voor het grijpen.

Dichtbij, een robuuste vlonder
voor motor- en zeiljachten
bevrouwing en bemanning
aanlanden of vertrekken.
Bolders in afwachting
van stevige trossen.

Een wolkenformatie imponeert
wit- grijs- blauw- en zwarttinten
duizelingwekkend rondzwierend.
Aanstonds donder en bliksem met
onheilspellende hagel en stortregens.

Onherroepelijk is het kijken dan voorbij.

Michiel de Jong
16 oktober 2023

Sorry

Iedere maand hebben we onze ‘Ontmoetingskring’ in de Mennozaal. Gezellig, leerzaam en vooral veel persoonlijke verhalen. Altijd een plezier om daar te zijn!
Een keer had ik twee boeken aan Louise, onze predikant, uitgeleend. Voor mij waardevolle boeken en ik was benieuwd wat zij ervan vond. Een boek over de Katharen, met een geheel eigen kijk van de verspreiding van het Christendom over Europa. En een boek over de ‘Hutters’ in Canada.

Huttersen zijn volgelingen van Jacob Hut. Ze kennen gemeenschap van goederen, volwassen doop en absoluut pacifisme. Ze leven afgezonderd op de prairies van Canada en worden daar eindelijk met rust gelaten door de overheid. Hun voertaal is een soort Duits met invloeden vanuit andere talen en gebieden waar ze al zwervend terecht waren gekomen op zoek naar een rustig en eenvoudig leven.

Een journalist uit Duitsland hoorde over deze groep en besloot om te proberen daar een jaar te verblijven. Na een intensieve ondervraging door de oudsten kreeg hij toestemming. Het resultaat is een boekje met aparte en indringende ervaringen over dat jaar. De titel is ‘das vergessene Volk’. In onze gespreksgroep bood ik het boekje aan voor uitleen. En toen ging het mis.

Thuis borg ik de boeken op, maar in mijn hoofd had ik het laatste boek uitgeleend. Iedere maand stelde ik daarom de vraag: ‘al in je boekenkast gekeken?’ en iedere maand was het antwoord: ‘Nee, ik heb het niet.’
Een lid van onze groep kreeg het er benauwd van, zocht en zocht maar vond het niet.

Tot ik thuis besloot om mijn kamer eens op te knappen en dus weer een keer de boekenkast uit te zoeken. En wat stond daar achter een stapeltje boeken? Je raad het al. Daar was ‘das vergessene Volk’ weer.

O jeetje, gewoon mee naar huis genomen en weggezet dus. Ondertussen wel andere mensen bezwaard gemaakt. Dus via deze weg: Sorry Hans, sorry Nel! Het spijt me dat ik niet beter oplette en jullie liet zoeken.

Marlot Rappard

In de afgelopen weken voltrok zich te *Westzaan*, zonder veel gedruis, een gebeurtenis, die wellicht maar weinig aandacht trok, maar in historisch perspectief gebracht, duidelijk te herkennen valt als een schakel van een lange ontwikkelingsketen: we bedoelen de fusie van de groepen der Fries- en Waterlands Doopsgezinden. In de moeilijke jaren van de 16e eeuw, waarin 1559 en het honger- en distributie-jaar 1565 dieptepunten van materiële nood vormden, toen een economische structuurcrisis en een belastingcrisis samenspanden tegen de bestaanszekerheid van tallozen in de stadjes en op het platteland, vond de Doperse richting, naast andere Protestantse schakeringen, veel aanhang in het Noorderkwartier.

Reeds in 1527 bemerkt men de eerste sporen van Doopsgezinden te *Krommenie-Dijk*, te *Jisp* worden ze in 1534 en te *Westzaan* 1536 gesignaleerd. Juist in deze jaren laaide de revolutionnaire opstandigheid der schippers en wevers op; tekenend is, dat ook een landstadje als *Alkmaar* zijn deelnemers aan de desperate tocht naar het Munster van Jan van Leiden leverde. Toen deze opstandigheid van „het Protestantisme der armen" in bloed geblust was, ontplooide de Doperse beweging zich verder. Opvallend is daarbij, hoe de Doopsgezinden in de vroege periode hunner ontwikkeling, zo gemakkelijk tot vorming van zelfstandige, onderling hevig krakelende groepjes overgaan. Zo moeten er te *Hoorn* in de eerste jaren van de Tachtigjarige oorlog niet minder dan 13 afzonderlijke Doopsgezinde „gemeenten" hebben bestaan. Onder deze richtingen zijn de groepen der Friezen en Waterlanders op de voorgrond getreden. De Friese groep om haar felle onverdraagzaamheid, opvallend zelfs in die fanatieke zestiende eeuw. Een anecdotische bijzonderheid wordt gemeld uit Alkmaar, waar de Friese en de Waterlandse groep eigen gemeentes en afzonderlijke kerkgebouwen hadden. Een lid der Friese „harde" (sic) gemeente, bedroefd over de geestelijke onvrede, had aan de leraar van zijn groep een vermaanbrief geschreven; dit moest hij bekopen met verbanning uit de kerkelijke gemeenschap; zijn vrouw, echtelijke trouw blijkbaar verkiezend boven geestdrijverij, werd door hetzelfde vonnis getroffen. Ook een dochter des huizes wilde de gezinsband niet verbreken en toen 'n bloedverwant aan deze jongedochter een schijfje appel te eten gaf, moest de man zijn beginselloze vrijgevigheid evenzeer met verbanning boeten. Tegenover een dergelijke intolerantie namen de Waterlandse Doopsgezinden stelling, zij vertegenwoordigden voor die tijden zeer milde opvattingen. Een hunner begaafde medestanders was de Alkmaarse predikant Hans de Ries, afkomstig uit Antwerpen, en omstreeks 1576 te *De Rijp* gedoopt. Hij was bevriend met Coornhert, en Vondel wijdde hem zelfs, naar het gebruik dier dagen, een lofgedicht. Ook hier deed de tijd zijn werk van rijping en verdieping; geholpen door economische factoren groeiden de groepen naar elkander toe; te Alkmaar hadden beide gemeenten sinds 1738 al een gemeenschappelijke voorganger; in de Franse tijd deed de nood het proces nog wat sneller verlopen en in 1809 vond hier de volledige fusie plaats, welke thans te Westzaan onder Ds E. Daalder een feit geworden is.

* * *

Uit: De Speelwagen editie 1949
Bert Siebeling

Op Weg nieuwsbrief

Het Bureau van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar Koningsweg 12, 1811 LM Alkmaar,
tel. 06 11609803,
e-mail: info@doopsgezind-alkmaar.nl

Het bureau is geopend op dinsdag en vrijdag van 9.30-12.00 uur voor:

- alle zaken betreffende de gemeente en het gemeenteleven;
- afspraken met de predikant;
- vervoer naar kerkdiensten op zondag (aanmelden voor vrijdagmorgen);
- melden van ziekte en/of opname in het ziekenhuis.

Postadres: Koningsweg 14, 1811 LM, Alkmaar

***Verhuur gebouwen**:*
Via bureau Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
***Bezoek ziekenhuizen**:*
vacant

***Predikant**:*
Ds. Louise Pondman-de Wilde, tel. 072-8887948
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Kerkenraad:
***Voorzitter**:* Marlot Rappard, tel. 06-19879198
m.rappard@hotmail.com
Penningmeester: Ruben Tijmens, tel. 06-38927889
rjj.tijmens@outlook.com
Secretaris: Hermine Koornneef,
tel: 072-5818329, h_koornneef@hotmail.com
***Lid**:* Vacant

***Financiële administratie**:* J. de Vries,
tel. 06 51732168, edith.jo@kpnmail.nl
AMRO: NL06 ABNA 0523 3527 00 (DG Alkmaar)

Ledenadministratie: Esther in 't Veld,
tel. 06-41576520, eintveld@hotmail.com